

Τελευταίως τείνουν εἰς τὸν πολλαπλασιασμόν τῶν ὑποδιαίρέσεων τῶν έντομοκτόνων ἐπαφῆς, καὶ οὕτω ἔχομεν τὰ ὠκοκτόνα, σκωληκοκτόνα ἢ καμποκτόνα ἢ σχαδοκτόνα, ἀφιδοκτόνα, κερμοκτόνα ἢ ψωροκτόνα, ἀκόμη δὲ καὶ πυραλιδοκτόνα καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Τὰ περισσότερα τῶν φυτοφαρμάκων σήμερον εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον πολυδύναμα καὶ παρουσιάζουν ταυτοχρόνως διαφόρους βαθμούς δραστικότητος ἀναλόγως τῶν περιπτώσεων καὶ τῶν περικλειομένων ἰδιοτήτων, διὰ τοῦτο ἔχομεν έντομοκτόνα, ἀκαριοκτόνα, μυκητοκτόνα κλπ. Παρὰ ταῦτα ὑπάρχουν καὶ φυτοφάρμακα μὲ καθαρῶς εἰδικὴν ἐπίδρασιν.

Οἱ περισσότεροι τύποι τῶν γεωργικῶν φαρμάκων ἀποτελοῦνται ἀπὸ μίγματα διαφόρων προϊόντων καὶ ἀποσκοποῦν εἰς τὴν καταπολέμησιν τῶν εἰδικῶν παρασίτων, ἅτινα προσβάλλουν τὸ φύλλωμα τῶν φυτῶν, τοὺς κορμούς καὶ κλάδους τῶν δένδρων κατὰ τὸν χειμῶνα, ἢ τὰ χρησιμοποιοῦμεν διὰ τὸν ὑποκαπνισμόν τῶν ἐν ἀποθηκεύσει γεωργικῶν προϊόντων, ἢ δι' ἐγχύσεις ἐντὸς τοῦ ἐδάφους, αἵτινες ἀποσκοποῦν τὴν ταυτοχρόνον καταστροφὴν πολλῶν παρασίτων, ὅπερ σημαίνει ὅτι τὸ φάρμακον εἶναι μικτῆς ἐνεργείας καὶ ἐπομένως δὲν δύναται νὰ καταταχθῆ βᾶσει τῶν ἀνωτέρω στοιχείων.

Ἡ χρησιμοποιουμένη ἐν τῇ ἱατρικῇ τοξικολογικῇ μέθοδος διὰ τὰ διάφορα δηλητήρια θὰ μᾶς βοηθήσῃ ἴσως πολὺ διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν κατάταξιν τῶν διαφόρων φυτοφαρμάκων, λαμβάνοντες ὡς βᾶσιν τὰς φυτοφαρμακευτικὰς τῶν ἰδιοτήτων, τὰς ὁποίας δυστυχῶς δὲν γνωρίζομεν καλῶς.

*Ἄλλοι κατατάσσουν τὰ φυτοφάρμακα στηριζόμενοι ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐπιδράσεως τούτων ἐπὶ τῶν πα-

ρασίτων καὶ οὕτω τὰ ὀνομάζουσι:
1) Ἀφυδατικά λόγῳ τῆς προκαλουμένης ἀφυδατώσεως τῶν έντόμων, ὡς καὶ τὸ πυρίτιον.

2) Πρωτοπλασματικά δηλητήρια, ὡς νιτροφαινόλη, τὰ ἀρσενικά καὶ φθοριοπυριτικά ἄλατα, τὸ ὀξειδίου τοῦ αἰθυλενίου, τὰ φθοριοῦχα κλπ.

3) Δηλητήρια δρῶντα ἐπὶ τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων ὡς τὸ ὑδροκυάνιον καὶ τὸ ὑδρόθειον.

4) Δηλητήρια δρῶντα ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Ταῦτα εἶναι λιποδιαλυτά, ὡς τὰ παράγωγα τῶν ὕδατανθράκων (D.D.T. καὶ ἐξαχλωριοῦχον βενζόλιον), ὕδατάνθρακες, ἀρωματικά συνθέσεις ὡς ἡ ναφθαλίνη, ἡ κεροζίνη, τὰ δηλητηριώδη ἀέρια, τὰ φυτικά ἐκχυλίσματα ὡς ἡ πυρεθρίνη καὶ νικοτίνη, τὰ ὀργανοφωσφορικά ὡς τὸ παραθειον καὶ τέλος ὁ διθειοῦχος ἀνθραξ.

5) Δηλητήρια δρῶντα ἐπὶ τοῦ νευρομυϊκοῦ συστήματος ὡς τὸ χλωροδάνιον, τοξαφένιον, ἄλντριν, θειοκυάνια ἢ ροτενόνη καὶ ἡ φαινοδιαζίνη.

Ἡ καλύτερα καὶ πρακτικώτερα μέθοδος κατατάξεως τῶν φυτοφαρμάκων εἶναι ἐκείνη, ἣτις θὰ στηρίζεται 1ον) εἰς τὸν τρόπον τῆς χρησιμοποίησεως καὶ 2ον) εἰς τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προορίζονται ταῦτα, ὁπότε θὰ ἔχωμεν :

Α' Φυτοφάρμακα διὰ τὴν προστασίαν τῶν σπόρων.

Β' Φυτοφάρμακα διὰ τὴν προστασίαν τοῦ ἐδάφους.

Γ' Φυτοφάρμακα διὰ τὴν προστασίαν τῶν ὑπεργείων μερῶν τῶν φυτῶν.

Δ' Φυτοφάρμακα διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ζιζανίων.